

جنبش ملی ایرانیان در آستانه حیات تازه

جنبش سرنگونی‌خواه ملت ایران بار دیگر در آستانه دمیدن حیات نو قرار دارد. هر گوشه از میهن داغ‌دیده ما می‌رود تا به صحنه نبردی تازه علیه اشغالگران حاکم بدل گردد. اعتصابات گسترده در سراسر کشور، در اعتراض به گرانی، دستمزدهای ناچیز، بیکاری و ده‌ها معضل اجتماعی دیگر، هر روز ژرف‌تر و فراگیرتر می‌شود. آن همه کشتار و اعدام ایرانیان، دست‌کم پس از خیزش "زن، زندگی، آزادی"، نه تنها مردم را نهراسانده است، بلکه آنان را برای سرنگونی این رژیم اهریمن‌خو مصمّم‌تر ساخته است. رژیم، بیمناک از آنکه خشم توده‌ها همچون کیریتی در انبار باروت عمل کند، محتاطانه عقب می‌نشیند تا در فرصت مناسب به شکار معترضان بپردازد.

ویژگی برجسته این دور از اعتراضات، همسویی ملت ایران با شه‌ریار میهن، شاهزاده رضا پهلوی است. مردم از هر فضای ممکن بهره می‌جویند تا بی‌پروا و آشکارا اعتراض خود را با شعارهایی چون "این آخرین نبرده، پهلوی برمی‌گرده"، "پاینده ایران، جاوید شاه"، "کشور که شاه نداره، حساب و کتاب نداره" و دیگر فریادهای همبستگی نشان دهند. این شعارها نه تنها سرنگونی جمهوری اسلامی را فریاد می‌زنند، بلکه اراده و تصمیم ملت ایران برای تعیین ساختار سیاسی آینده کشور را نیز آشکار می‌سازند.

رژیم، آنگاه که سرکوب کارآیی خود را از دست می‌دهد، به ابزار فریب و نیرنگ متوسل می‌شود تا بذر پراکندگی در میان مردم بیفشاند. از همین روست که عوامل وابسته به خود را، در پوشش "اصلاح‌طلب"، به میدان می‌آورد تا همسویی مبارزاتی ملت ایران را هدف قرار دهد. تلاش اخیر برای میدان دادن به چهره‌های دست‌ساز در مشهد، ادامه همین سیاست فریبکارانه بود؛ اما توده‌های خشمگین و به جان آمده نشان دادند که در این ۴۷ سال درس‌های بزرگی فرا گرفته‌اند و دیگر به آسانی فریب نیرنگ‌های رژیم را نمی‌خورند.

با این همه، وظیفه ما پادشاهی‌خواهان در همین جا پایان نمی‌یابد. شرایط نوین مبارزه، مسئولیت‌های تازه‌ای پیش پای ما نهاده است. تنها با پاسخگویی به این مسئولیت‌هاست که جنبش ملی و سرنگونی‌خواه ایران می‌تواند گام‌های اساسی و مثبت برای هدایت و کانالیزه کردن مبارزات ملت تا سرنگونی کامل این رژیم اهریمن‌خو بردارد.

نخستین وظیفه، در هر کجای دنیا که باشیم، گوش سپردن به رهنمودهای مبارزاتی شاهزاده رضا پهلوی و به‌کار بستن عملی آنها در میان توده‌های رنج‌دیده است. این رهنمودها همچون مشعلی فروزنده، راه و تاکتیک‌های مبارزه را روشن می‌سازد و هواداران را قادر می‌کند تا کوشندگی‌های مدنی و مبارزات مخفی خود را یکسان و هماهنگ سازند. **دومین وظیفه، پرهیز از هر تلاشی است که می‌تواند یگانگی ملت ایران را در راه سرنگونی رژیم به خطر اندازد.** برعکس، باید بکوشیم تا گروه‌ها و اقشار گوناگون ملت را پیرامون شعارها و خواسته‌های مشترک سیاسی، اجتماعی و اقتصادی هرچه بیشتر متحد و همبسته کنیم. ما باید به شکل گسترده در مبارزات مردم، در هر سطح و شکلی که هست، شرکت جویم و با سازماندهی این مبارزات، ضمن کمک به ارتقای آنها، روحیه همبستگی ملی را تقویت کنیم. باید به مردم یادآور شویم که تنها در روند مبارزه‌ای پیگیر و همبستگی با دیگر جنبش‌های اعتراضی است که می‌توان آتش در خرمن این رژیم نابکار انداخت و به خواسته‌های ملی و میهنی دست یافت.

نباید فراموش کنیم که این رژیم در واپسین لحظات عمر خود نیز همچنان می‌تواند خطرناک ظاهر شود. تنها با اراده‌ای پولادین، با اتکا به همبستگی و پشتیبانی ملت ایران، و با به‌کار بستن رهنمودهای شه‌ریار میهن، شاهزاده رضا پهلوی، در برپایی یک انقلاب ملی است که می‌توانیم میهن خود را از چنگال اشغالگران رهایی بخشیم.

پیروزی را هیچ‌گاه به هیچ ملتی تقدیم نمی‌کنند؛ پیروزی دستاوردی است که تنها از رهگذر کار سخت و توانفرسا، از خودگذشتگی، و کار گروهی و سازمان‌یافته به دست می‌آید. آزادی و رهایی ایران نه هدیه‌ای آماده، بلکه ثمره تلاش مشترک و فداکاری همگانی است. امروز، با اتحاد و پایداری، می‌توانیم فردای ایران آزاد را بسازیم؛ فردایی که در آن عدالت، شکوفایی و سربلندی جایگزین ظلم و ویرانی خواهد شد.

۲۳ آذر ۲۵۸۴ / ۱۴ دسامبر ۲۰۲۵

padeshahi1339@hotmail.com

[@padeshahi.khahan.pishro](http://padeshahi.khahan.pishro)